

«Եկէք ինձի բոլոր յոգնած ու բեռնաւորուածներ»

Մատթէոս 11:28

ԲԱՐԻ- ԼՈՒԻ

ՆՈՅԵՄԲԵՐ 2023
N9 (152)

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԿԵՏԱՐԱՆԻ ՀԱՎԱՏՔԻ ՔՐԻՍՏՈՆՅԱՆԵՐ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Նոյեմբեր 2023թ., N9 (152)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՑԵՔ

Երկու ընտրություն	1
Աղոթքից մինչև հեծություն	4
Միսակ եղբոր վկայությունը	6
Միսիոները Աֆրիկայում	11
90-ամյա նորվեգուհու մարգարեությունը վերջին ժամանակների մասին	12
Աստված մեզ երբեք չի թողնի	15

Միտելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լուրը, ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Միտելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք Ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները ու նախադրությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք Ձեր արձագանքները: Էլ. հասցե՝ info@barilur.org

ԵՐԿՈՒ ԸՆՏՐՈՒԹՅՈՒՆ

Եղբայրներ, քույրեր, մարդը ընտրություն պետք է կատարի երկու անգամ: «Այսօր երկինքը ու երկիրը վկայ կը բռնեն ձեզի, որ կեանքն ու մահը, օրհնութիւն ու անէծքը ձեր առջեւ դրի: Ուրեմն կեանքը ընտրէ որպէս զի ապրիս դուն և քու սերունդը» (Ք Օրինաց 30:19): Առաջին ընտրությունը բարու և չարի, երկրորդը՝ Կյանքի և մահվան միջև է (Սուրբ Գրքում նույն բառը կարող է օգտագործվել տարբեր իմաստներով: Օրինակ, կյանք բառը. Աստվածային Կյանք, մարդկային կյանք և կենդանական կյանք. հունարեն բնագրում սրանցից յուրաքանչյուրը առանձին բառով է արտահայտված, բայց հայերենում ունենք միայն մեկը՝ կյանք: Նմանապես սեր բառը. Աստվածային Սերը այլ բառով է, մարդկայինը՝ այլ: Այդպես նաև բարի բառը): Աստված երբ ստեղծեց Ադամին, ասաց՝ Բարի է: Հետագայում, երբ Ադամը մեղք գործեց, նրա (օձի) մեջ եղած մեղքը թափանցեց Ադամի մեջ, և վերջինս դարձավ մեղքի գերի: Մարդու մեջ բարության էլեմենտը գերի դարձավ մեղքին, բայց զրո չդարձավ: Իհարկե, այլ բան է Աստծուց տրված՝ Աստծո Կյանքից բխած բարությունը: Երբ

Հիսուսին ասացին՝ Բարի Վարդապետ, Նա ի՞նչ ասաց՝ Մեկեն զատ բարի չկա, որ է Աստված: Իսկ մարդը մտածում է, որ իր մարդկային բարությունով Աստծո պահանջը կատարել է. «Ոչ մեկին չարություն չեմ ուզում անել, ինձ լավ եմ զգում, երբ մեկին օգնում եմ, չար բանին հավանություն չեմ տալիս...»: Այսինքն՝ այս մարդը բարին է ընտրել: Բայց առաքյալն ասում է՝ երբ մեղքի բնությունն ու մարդկային բնության մեջ եղած այդ բարության էլեմենտը պատերազմում են, մարդու մեջ եղած բարին դառնում է ստրուկը մեղքի: Սուրբ Գիրքը Կոռնելիոսի մասին ասում է՝ բարեպաշտ ու աստվածավախ մարդ. շատ ողորմություններ էր անում ու ամեն ժամանակ աղոթք էր անում. մարդկային բարությունը գործում էր: Բայց սա քիչ էր: Որպեսզի Աստծո ուզածի մեջ գար, պետք է նաև Կյանքի ընտրություն աներ: Եվ երբ հանդիպեց Պետրոս առաքյա-

լին, նրա կյանքում տեղի ունեցավ երկրորդ ընտրությունը՝ ոչ միայն բարու և չարի, այլև Կյանքի և մահվան: Եվ Կոռնելիոսը ընտրեց Աստծո Սերը որպես Կյանք: Սակայն մարդկային բարությունը (որ Աստծուց չի բխում) մարդը դարձնում է դրոշակ: Մի հետաքրքիր առակ կա. յոթգլխանի հրեշը նստել էր աղբյուրի ճանապարհին և թույլ չէր տալիս, որ ջուր տանեն: Մարդիկ ծարավից մեռնում էին: Եվ մի քաջ երիտասարդ գնում է, հրեշի հետ կռիվ տալիս, սպանում է նրան: Հետո մարդիկ սպասում են, որ տղան դուրս գա հրեշի քարայրից: Բայց դուրս չի գալիս. պարզվում է, որ նա ավելի մեծ հրեշ է դարձել: Սա է մարդկային բնությունը. ձեռք բերեց պաշտոն, դիրք, հնարավորություն, գնում է չարության: Ի՞նչ է կատարվում, մեղքի բնությունը, բախվելով մարդկային բնության մեջ եղած բարության էլենենտին, հաղթում է նրան, ստրկացնում: Մի բանաստեղծ ասել է. «Երբ մեր ազնվությունը բախվում է մեր էգոիզմի հետ, մեր ազնվությունը փշուր-փշուր է լինում հախճապակու մման»:

Սատանան մարդուն խաբում է: Նա մարդկանց խաբելու տարբեր հնարներ ունի: Նա անգամ լուստ հրեշտակի կերպարանքով է հայտնվում մարդուն. երեխային դաստիարակեք՝ չարություն չանի, շրջապա-

տի նկատմամբ բարի, լավ վերաբերմունք ունենա: Այսինքն՝ որ նրա միջի բարության էլենենտը աճի, զարգանա, հաղթի մեղքի բնությանը, որ իր շահը ցածր դասի հասարակության շահից: Եվ մարդուն համոզում է, որ արդեն բարի է, և այլևս ոչինչ պետք չէ: Մարդը հայտնվում է խաբված վիճակում: Մի օրինակ բերեն: Մի տատիկի հետ խոսում էի, և նա իր մասին ասում էր. «Անբարո չեմ եղել, մարդու չեմ դավաճանել, էս չեմ արել, էն չեմ արել... Եթե ես դրախտ չգնամ, ուրեմն դրախտը դատարկ կմնա»: Այսինքն՝ մարդը ինքն իրեն համոզում է, թե ինքը բարի է: Բայց չի հասկանում, որ ինքը Աստվածային Կյանքի հետ ընդհանրապես կապ չունի: Քրիստոս ծնված չէ նրա մեջ: Բայց Աստվածային Կյանքը չունենալու փաստը սատանան շղարշում է՝ ա՛յ, տե՛ս՝ դու բարի մարդ ես, ոչ մեկի վատություն չես արել, այսքանին լավություն ես արել, էլ քեզ հարց չկա: Մի անգամ մի եղբայր ասաց՝ դժոխքի ճանապարհը սալահատակված է բարի նպատակներով: Միրելինե՛ր, սխալ չհասկանաք, մենք չենք ասում՝ բարի գործեր չանել: Մենք պարտավոր ենք անել բարի գործեր: Բայց այդ բարի գործը պիտի բխի մեր մեջ եղած Աստվածային Կյանքից: Եվ ոչ թե մարդկային բարությունից: Որ երբ մեր էգոիզմի հետ

պատերազմ սկսվի, այսինքն՝ պատերազմեն մեր բարությունը և մեր հին՝ մեղքի բնությունը, Աստվածայինը հաղթի. Քրիստոսն է միայն հաղթողը: Կգա ժամանակ, որ մարդիկ բարին չեն սիրի ու կմերժեն: «*Եւ զայս զհրոցիր որ վերջին օրերը չար ժամանակներ պիտի գան. Վասն զի մարդիկ պիտի ըլլան անձնասէր, արծաթասէր, ամբարարտան, հրպարար, հայիոյիչ, ծնողներուն անհնազանդ, ապերախար, անսուրբ, Անգութ, անհաշտ, բանասերկու, անժուժկալ, դաժանաբարոյ, բարին չըսիրող, Մարմնիչ, յանդուգն, զոռոգ, աւելի հեշտասէր քան թէ ասարուածասէր. Որոնք ասարուածպաշտութեան կերպարանքը ունին, բայց անոր զօրութիւնը ուրացած են. և դուն աստնցմէ մէկդի կեցիր» (Ք Տիմոթ. 3:1-4): Կգա ժամանակ՝ եթե մեկը բարի բան անի, կծաղրեն, կփնտրեն կղատեն: Սա, իհարկեւ, շատ վատ ու չար ժամանակ կլինի: Հիսուսի մոտ բերեցին մեկին, որը, ըստ Հին Ուխտի, պետք է քարկոծվեր: Հիսուսն ասաց՝ Ով արդար է, թող առաջին քարը նա գցի: Մարդիկ իրենց խղճմտանքից հանդիմանվելով՝ ետ դարձան: Բայց ի՞նչն էր այս ամբոխի նպատակը, ի՞նչն էր նրանց Հիսուսի մոտ բերել: Նպատակը՝ Հիսուսի վրա մեղադրանք սարքելն էր: Այսինքն՝ այդ մարդիկ Կյանքը մերժած էին, բայց*

խղճմտանք ունեին: Այդ ամբոխը ուզում էր Աստվածային Կյանքը խաչը հանել: Բայց խիղճ ունեին, որովհետև իրենց խղճմտանքից հանդիմանվեցին: Ուրեմն, մենք ավելի լուրջ բան ենք քարոզում, քան մարդու բնության մեջ եղած բարության էլենմնադ: Մենք քարոզում ենք բացարձակ ուրիշ բնության մասին, որի մասին պատարագում ասվում է. «Իջեալ ի երկնէ եւ բաշխի ի միջի մերոյ»: Այսինքն՝ Տերն իջավ երկնքից ու բաշխվեց մեր մեջ: Հիսուսն ասում է՝ Կանգնած եմ քո սրտի դռանը և թակում եմ դուրը: Ոչ թե քո մեջ եղած խիղճը, բարությունը կգարգացնեմ, կշատացնեմ, այլ Աստվածային Կյանքը, Աստվածային Բնությունը, Աստվածային Էությունը կփոխանցեմ քեզ: Սա շատ ավելի լուրջ բան է, սա Ավետարանի հիմքն է, Քրիստոսի Խորհուրդն է: «Քրիստոս ի մեջ մեր հայտնեցավ...»: Բայց հակառակորդը ամեն ինչ անում է, որ Քրիստոս չծնվի մեր մեջ, իսկ թե ծնվել էլ է, չաճի: Հակառակ դրան, մենք ամեն բան պետք է անենք, որ Քրիստոս ծնվի մեր մեջ: Իսկ եթե ծնված է, ապա ամեն օր ճաշակենք Նրա Հարության գորությունը, Սուրբ Հոգու լեցունությունը, Աստվածային բնության կատարյալ լեցունությունը, Շրնորիքի ճոխանալը: Ամեն:

Հրայր Ամիրբեկյան

ԱՂՈՌՔԻՅ ՄԻՆՉԵՎ ՀԵԾՈՒԹՅՈՒՆ

Միրելի՝ քույր-եղբայրներ, երանի Կենաց սերմերը ընկնեն մեր պարարտ հողի մեջ և շատ արդյունք տան, երանի փափագենք ավելի նվիրվելու, ավելի ծառայելու Տիրոջը, հանդիպում ունենալու, մեկանալու Կենդանի Քրիստոսի հետ: Աստծո ողորմությունները իր գավակների կյանքում շատ-շատ են: *«Եւ եղաւ որ շար օրերէն ելքը Եգիպտոսի թագաւորը մեռաւ, և Իսրայելի որդիները ծառայութեան պատճառաւ հառաչեցին ու աղաղակեցին. և ծառայութեան համար աւոնց աղաղակը Աստուծոյ ելաւ» (Եղիգ 2:23):* Ծառայությունը մեկ տարի չէր, երկու տարի չէր...: Երկար տարիներ Իսրայելը եգիպտացիների լծի տակ ծառա էր: Մենք էլ հնարավոր է՝ երկար տարիներ գերի ենք մեղքի կյանքին: Բայց ինչու՝ երկար տարիներ: Այոքան ժամանակ մի՞թե չէին աղոթել, մի՞թե չէին խնդրել: Բայց եկավ հասունացավ մի պահ, որ ծառայության պատճառով հառաչեցին ու աղաղակեցին: Գրված չէ՝ աղոթք արեցին, հապա՝ հառաչեցին ու աղաղակեցին: Ուրեմն՝ կա աղոթք քրիստոնյայի կյանքում, բայց կա նաև հառաչանք, բայց կա նաև աղաղակ: Աստված մայեց իր

ժողովրդին ու գիտցավ անոնց վիճակը: Աստված հիմա մայում է մեզ, ուրեմն գիտի՞ մեր վիճակը, թե՞ ոչ: Նա գիտցավ ու այցելություն արեց իր ժողովրդին: Նա գիտեր Իր ժողովրդի ապրելակերպը, բայց սպասում էր. աղոթքը պիտի փոխվեր աղաղակի, աղոթքը պիտի փոխվեր հառաչանքի, աղոթքը պիտի փոխվեր հեծեծանքի: Գիտե՞ք՝ երբ է մարդու աղոթքը փոխվում աղաղակի. երբ սաստկանում է նեղությունը, սաստկանում է իրավիճակը, ցավը, մարդու աղոթքը փոխվում է. աղոթքը դառնում է աղաղակ, աղաղակը դառնում է հառաչանք, հառաչանքը դառնում է հեծեծանք: Արդյոք խորհե՞լ ենք սրա մասին: Վկայեմ իմ կյանքից: Ես միշտ սահմանների համար, զինվորների համար աղոթք եմ արել: Բայց, չեմ կարող չխոստովանել, երբ երկու տղաներս 2016 թվի ապրիլյան քառօրյա պատերազմին առաջին գծում էին, իմ աղոթքը փոխվեց, եղբայրներ, քույրեր: Այն ժամանակ ասում էի՝ Տե՛ր, հիշի՛ր նաև սահմանները, հիշի՛ր զինվորներին, պահի՛ր սահմանին կանգնածներին...: Բայց այդ չորս օրերին գիտե՞ք՝ ինչ կատարվեց ինձ հետ. իմ աղոթքը փոխվեց. այն դարձավ աղաղակ, հառաչանք, հե-

ծեծանք...: Չորս օր տեղեց այդ պատերազմը. ես չորերս չեմ հանել, ես աղոթքից չեմ դադարել, զիշերը գալիս էր, ինձ հանդիմանում էին՝ հերիք է, ..., բայց ներսս վիճակ կար, որը տարել էր ինձ աղաղակի, որը տարել էր ինձ ներքին սենյակ...:

Ես չեմ ուզում մենակ լսենք. քո՛յր-եղբայրներս, իմ և քո կյանքում հարցեր կան: Աստված սպասում է աղաղակի: Հիշենք տեռատես կնոջը. 12 տարի տառապում էր այդ կինը: Ամբողջ ունեցածը տվել էր բժիշկներին, բայց ճար գտե՞լ էր: Գրված է՝ ալ ավելի վատացել էր: Նրա բոլոր հենարանները վերացան: Ամեն ինչից հույսը կտրեց, մնաց միայն մեկ հենարան, և դա նրան բերեց աղաղակի, նրա ներսի աղոթքը փոխվեց աղաղակի, հաստատ որոշում կայացրեց՝ պիտի դիպչեմ Հիսուսին, և հրաշքը կատարվեց: Երբ ներսդ աղաղակում է, Տիրոջից զորություն է իջնում, սիրելիներ՝ Հիշենք Հեսուին: Մեծ դժվարություններ անցնելով՝ եկան հասան Երիքով, և թվում էր անցնելն անհմարին էր՝ պարիսպների լայնությունը, բարձրությունը...: Բայց ի՞նչ արեցին. աղաղակեցին:

Ծնկներիս վրա երբ խորհում էի, թե ինչ է աղաղակը, միտք առա. աղաղակը բարձր ձայնը չէ, խոսելը չէ: Աղաղակը սրտի բան է: Ամնան տարիներ աղոթում էր, բայց ե՞րբ Տիրոջից ողորմություն եղավ. երբ ներսի

աղոթքը փոխվեց աղաղակի: Հեղի քահանան հանդիմանեց նրան՝ կարծելով, թե զինովցած է: Երբ քրիստոնյայի ներսը սկսում է աղաղակել, դրսից սկսվում են քամահրանքները: Ում ներսը սկսվում է իրական հեծեծանք, իրական աղաղակ, իրական փափագ՝ Քրիստոսի հետ հանդիպելու, հալածանքն էլ հետո է սկսվում. կրակը սկսում է յոթնապատիկ թեժանալ: Եվ այդտեղ է Աստված հայտնվում: **Ելից 3:7**-ում կարդում ենք. «*Եւ Տէրը ըսաւ, Եզրայտոսի մէջ եղող ժողովուրդիս չարչարանքը արդարեւ տեսայ, և գործավարներուն պատճառաւ անոնց վերցուցած աղաղակը լսեցի. Վասն զի անոնց նեղութիւնները գիտեմ*»: Աղաղակ նշանակում է, որ ես վերջնականապես հասկացա, որ այլևս բանի կարող չեմ: «*Ու եկան Երիքով. ու երբ Երիքովէ կ'ելլէր աշակերտներովը և շար բազմութիւնով, Տիմէոսի որդին կոյր Բարսիմէոս ճամբուն քով նստարէր էր մուրալու: Ու երբ լսեց թէ Յիսուս Նազովրեցին է, սկսաւ աղաղակել ու ըսել, Յիսուս, որդի Դաւթի, ողորմէ ինձի: Եւ շարերը կը յանդիմանէին զանկիս որպէս զի լռէ, բայց անկիս ա՛լ աւելի կ'աղաղակէր, Որդի Դաւթի, ողորմէ ինձի*» (**Մարկ. 10:46-48**): Բարդուղիմէոսը սկսեց աղոթե՞լ. ո՛չ. աղաղակել: Չեմ ասում՝ աղոթք չանես, բայց աղոթքը պիտի դառնա աղաղակ: Աստծո գա-

վակները պետք է զորությունից զորություն, փառքից փառք գնան: Սուրբերը ա՛լ ավելի պիտի սրբանան: Այսինքն՝ Աստծո զավակը եթե սկսել է աղոթքով, չպիտի վերջացնի աղոթքով, պիտի վերջացնի աղաղակով, հեծեծանքով, թախանձանքով, որպեսզի Տիրոջից ողորմություն առնի: Թեկուզ հանդիմանում էին, բայց Բարդուղիմեոսը ավելի կաղաղակեր: Հիսուսը կանչեց նրան ու ասաց՝ Ի՞նչ կուզես, որ քեզ անեն: Սիրելիներ, Տերը մեզ ասում է՝ Ի՞նչ կուզես, որ

քեզ անեն: Նույն գլխի **51-52-ը**. «*Եւ Յիսուս պարասխան արուաւ ու անոր ըսաւ, Ի՞նչ կ'ուզես որ քեզի ընեն. կոյրը ըսաւ անոր, Ռաբբունի, որ աչքերս բացուիմ: Եւ Յիսուս ըսաւ անոր, Գնա. քու հաւարքդ քեզ բժշկեց. և շուր մը անոր աչքերը բացուեցան, ու ճամբան Յիսուսի ետեւէն կ'երթար*»: Երանի նրան, ով Տիրոջն է փափագում, ով Նրա ետեւից է գնում: Նրանից է բժշկությունը, օրհնությունը, զորությունը:

Գագիկ եղբայր

Միսակ եղբոր ՎԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

Խաղաղություն, սիրելի՛ քույրեր, եղբայրներ: Ծնվել եմ 1978 թվին: 1992-ին Հայաստանից ընտանիքով՝ ես, հայրս, մայրս, եղբայրս և տատիկս, տեղափոխվել ենք Միացյալ Նահանգներ և հաստատվել Հոլիվուդում:

Ուզում եմ վկայել այն մասին, թե ինչպես Աստված փոխեց իմ կյանքը:

Ընդունվել էի Hollywood Leond Junior School դպրոց և դեռ մեկ ամիս էր, որ հաճախում էի, ընկա վատ շրջապատ: Այդտեղի մեքսիկները և

սևերը շատ էին ճնշում և նեղացնում հայերին: Մի օր շա՛տ մեծ կռիվ եղավ հայերի և իսպանացիների միջև: Նրանք ինձ և ընկերներիս մի լավ ծեծեցին: Մենք որոշեցինք, որ հենց հաջորդ օրը զենքով գնանք նրանց հետ հանդիպման: Մեզ հաջողվեց ինչ-ինչ ճանապարհով զենք ձեռք բերել, և հաջորդ օրը, այդ զենքը պայուսակիս մեջ, մենք գնացինք դպրոց: Նախապես որոշել էինք, որ ամեն մեկս մեկին կվնասենք, սակայն դրապրոց հասնելուն պես ինձ ձեռքակալե-

ցին և տարան ոստիկանություն, այն-տեղից էլ՝ անչափահասների գաղութ և դատապարտեցին երկու տարվա ազատազրկման: Երկու տարի հետո ես դուրս եկա բանտից և ընկա էլ ավելի վատ շրջապատ: Ծխում էի, խմում, վարում էի անառակ կյանք, բայց էլի չէի բավարարվում: Մի օր էլ ընկերս ինձ առաջարկեց փորձել, իր ասելով, ավելի «հետաքրքիր» բան: Այն պատրաստվում էր սպիտակ կոկաինից և կոչվում էր *քար*, որը իրենից ներկայացնում էր առողջության համար բավականին վտանգավոր քիմիական նյութ: Հենց առաջին անգամ օգտագործելուց հետո ես դարձա դրան գերի: Օգտագործում էի ամեն 10 րոպեին մեկ, այլապես ընկնում էի ցնցումների մեջ, և ամբողջ մարմինս սկսում էր ցավել: Ես ուղիղ 14 տարի այդ թմրանյութի գերին էի: Այն շատ թանկ արժեք, և ձեռք բերելու համար մենք պատրաստ էինք ցանկացած հանցանքի: Ընկնում էինք ոստիկանություն, բանտ, և այդպես շարունակվեց 14 տարի: Ես տառապում էի և հոգնել էի այդ վիճակից: Շատ էի ուզում ազատվել, սակայն ելք չէի գտնում: Որոշ ժամանակ անց մենք սկսեցինք պետական խոշոր չափերի խարդախություններ անել՝ բանկային քարտերի լվացում, կեղծ ծրագրավորումներ, ու այդպես ևս երկու տարի ինձ հաջողվեց բավարարել իմ մոլուցքը, անառակ ու

շվալտ կյանքը, քանի որ շատ մեծ գումարներ էի «աշխատում»: Եվ եկավ մի օր, որ այդ գործարքներից մեկի ժամանակ մեզ ձերբակալեցին: Դատապարտվեցինք երեք տարի ազատազրկման:

Ուզում եմ միջանկյալ ասել, որ ես դատապարտվել եմ յոթ անգամ, վեցը՝ մինչև ապաշխարելս, յոթերորդը՝ ապաշխարելուց հետո:

Ամեն անգամ կալանավորվելուց հետո ես կարողանում էի ծնողներիս վրա հոգեբանորեն ազդել և համոզել նրանց, որ ինձ ազատեն բանտից: Այդ ժամանակ մայրս արդեն մասնակցում էր Հովիվուդի «Ավետարանի Հավատքի Քրիստոնյաների Եկեղեցու» ժողովներին՝ հովիվ Պողոս եղբոր մոտ: Մայրս եկեղեցու հետ մեկտեղ անդադար արցունքներով աղոթում էր իմ ապաշխարության համար: Ասեմ, որ Պողոս եղբայրը ջանք ու ժամանակ չի խնայել՝ հորդորելու, օգնելու ինձ, որ դարձի գամ: Նա ամեն անգամ խնդրում էր, քաջալերում, որ ետ կանգնեմ այդ ճանապարհից: Սակայն նրա հեռանալուց հետո ես նորից շարունակում էի իմ կյանքը: Այդպես պատահեց նաև այդ անգամ: Պողոս եղբոր հետ գրուցելուց անմիջապես հետո ինձ զանգահարեց ընկերս, և մենք որոշեցինք ևս մեկ խարդախ գործարք իրականացնել. պետք է ինչ-որ մեքենայից քարտային տվյալներ գողանայինք:

Սակայն այդ անգամ ձախողեցինք, քանի որ անսպասելի մեքենային մոտեցավ մեքենայի տերը: Այդ ժամանակ ես գտնվում էի մեքենայի ներսում: Նրա մոտ զենք կար, և նա այդ զենքը պահել էր իմ գլխին: Ես, սարսափելի վախեցած, զլուխս առել էի ձեռքերիս մեջ և խնդրում էի Աստծուն, որ ինձ փրկի: Մեքենայի տերը զենքով հարվածեց գլխիս: Բայց Տերը խնայեց կյանքս, այդ ժամանակ հայտնվեցին ոստիկանները, ընկերքս դիմեց փախուստի, իսկ ինձ բռնեցին ու դատապարտեցին ևս մեկ տարվա ազատազրկման: Եվ այդպես շարունակվում էր իմ կյանքը՝ ես բռնվում էի, ազատազրկվում, կարծես ինչ-որ մի պահի զոջում էի, սակայն որոշ ժամանակ անց նորից անհամբեր սպասում էի, թե երբ պետք է ազատվեմ, որ շարունակեմ իմ անառակ կյանքը:

Արդեն 6-րդ դատվածությունս էր,

այս անգամ՝ 3 տարով: Երկու ամիս էր, ինչ բանտում էի, և ինձ հետ ինչ-որ բան կատարվեց: Իմ ներսում մի հավատք ծնվեց, և ես սկսեցի մի այլ կերպ հավատալ Աստծո գոյությանը: Ես կարծես անառակ որդին լինեի, որ գտել էր իր Հորը և գրուցում էր Նրա հետ: Սակայն մի օր երեկոյան հանկարծ սկսեցի վիճել Աստծո հետ՝ մեղադրելով Նրան այն բանում, որ ինձ չի ազատում թմրանյութերից, ամեն անգամ թույլ է տալիս, որ ես հայտնվեմ բանտում: Ես խոսում էի Աստծո հետ, ասում էի Նրան, որ եթե Ինքը իրական է և իսկապես գոյություն ունի, ապա թող ինձ ազատի այս իմ անառակ կյանքից, ազատի ամեն տեսակ թմրանյութերից, որպեսզի ես կարողանամ ապրել Իրեն հաճելի կյանքով: Մինչև ուշ գիշեր ես խոսում էի Աստծո հետ և խնդրում էի Նրան, որ հայտնվի ինձ և ազատի բանտից: Ամնիջապես երկու օր անց ինձ մոտ եկան երկու մարդ: Ես ուրախացա՝ կարծելով, որ ամեն անգամվա մնացած դատապաշտպաններ են, որ եկել են ինձ ազատելու: Սակայն երբ նրանցից մեկը պայուսակից հանեց մի Գիրք, որի վրա խաչ էր պատկերված, հասկացա և տրտմեցի, որ հավատքի մարդիկ են: Ինձ մոտ էին եկել Կարապետ և Պետրոս եղբայրները: Նրանք հարցրեցին իմ անուն-ազգանունը և ասացին, որ ինձ համար Բարի լուր ունեն և ցանկանում

են, որ ես նրանց հինգ թույլ տրամադրեմ: Իմ մեջ անմիջապես պայքար սկսվեց՝ ես և՛ ցանկանում էի նրանց լսել, և՛ կարծես իմ ներսից մի ձայն ասում էր՝ մի՛ լսիր: Կարծես լսում էի Աստծո Ձայնը, որ ինձ հիշեցնում էր, որ ես փնտրում եմ Իրեն, որ աղոթում եմ Իրեն, որ ունեմ Իր կարիքը, և միևնույն ժամանակ իմ ներսի ձայնը հակառակվում էր այդ Ձայնին՝ որ հիմա դրա ժամանակը չէ, որ ես պետք է մտածեմ միայն իմ ազատվելու մասին: Այդ մտքերի մեջ էի, և Պետրոս եղբայրն ասաց, որ ինքը ցանկանում է ընդամենը մեկ Խոսք կարդալ ինձ համար: Ես մի պահ կարծես խաղաղվեցի և համաձայնեցի լսել նրան: Պետրոս եղբայրը բացեց Մատթեոս 11:28-ը և կարդաց. «Եկե՛ք ինձի, բոլո՛ր յոզմած ու բեռնատրուածներ, և ես ձեզ պիտի հանգչեցնեմ...»: Նա այդպես շարունակեց կարդալ Աստծո Խոսքը, և ես երևի թե իմ կյանքում առաջին անգամ կարիքով ու ծարավով լսում էի Աստծո Խոսքը: Ավարտելուց հետո Պետրոս եղբայրը հարցրեց, թե արդյոք կցանկանա՞մ, որ իրենք աղոթեն ինձ համար: Ես համաձայնեցի: Նրանք աղոթեցին և հեռացան: Նրանց գնալուց հետո քնեցի ու մի երազ տեսա: Երազումս ես մեր տանն էի: Հանկարծ առաստաղը ճեղքվեց, երկինքը բացվեց, և Հիսուսը իջավ ու կանգնեց իմ դիմաց: Նա

ինձ երեք բան ասաց, որից ես մտապահեցի միայն մեկը՝ «Բավական է»: Հենց այդ պահին ես զգացի մի մեծ թեթևություն, կարծես մի մեծ բեռ ուսերիցս ընկավ: Այնուհետև ես հայտնվեցի մի եկեղեցում, որտեղ կանգնած եմ բեմի վրա և երգարանը ձեռքիս երգում եմ ինձ համար բոլորովին անծանոթ մի երգ: Երբ արթնացա, անմիջապես անկողնուս կողքին ծնկի եկա և սկսեցի Սուրբ Հոգով աղոթել: Ինձ հետ բանտախցում երկու այլազգի բանտարկյալներ կային: Նրանք նայում էին ինձ և մտածում, թե զժվել եմ: Նրանք կանչեցին շերիֆին: Շերիֆը, երբ եկավ ու ինձ տեսավ, անմիջապես հասկացավ, թե ինչ է ինձ հետ կատարվել, քանի որ այդտեղ էլի էին եղել Սուրբ Հոգով մկրտություններ: Նրանք ինձ առանձնացրին, որ ապահով լինեմ: Դրանից անմիջապես հետո ես զանգեցի մայրիկիս, և նա ինձ ընդամենը մի հարց տվեց. երազումս Հիսուսի՞ն եմ տեսել: Ես նույն պահին ընկա ծնկներիս ու սկսեցի փառաբանել Տիրոջը: Այդ օրը հինգշաբթի էր: Մայրիկիս հետ խոսելուց ու երազս նրան պատմելուց հետո խցում նըստած էի, երբ կարդացին իմ անունազգանունը և ասացին, որ ազատված եմ: Մոտեցա շերիֆին. նա ինձ ասաց, որ 2-3 ժամից ազատ կլինեմ: Չարմացած էի: Ու ասացի՝ ինձ դատել են երկու տարով, իսկ ես ըն-

դամենը 2 ամիս եմ նստել: Ինձ պատասխանեցին, որ դա դատարանի որոշումն է: Ես ուրախացած փառաբանում էի Տիրոջը: Երբ բանտից դուրս եկա, Սուրբ Հոգին ինձ առաջնորդեց եկեղեցի, որտեղ մայրիկիս հաճախ էի տարել: Երբ մտա եկեղեցի, տեսա, որ քույրերն ու եղբայրները արցունքով աղոթում էին ինձ համար: Երբ աղոթքը ավարտվեց, և Պողոս եղբայրը ինձ նկատեց, ժողովրդին քաջալերեց՝ փառավորելու Աստծուն և անդադար աղոթքի կյանք ունենալու, քանի որ նրանք անմիջապես տեսան իրենց աղոթքի ուժն ու պատասխանը: Այդ օրվանից Աստված ինձ հաստատեց եկեղեցում և հաստատ պահեց: Փառք Տիրոջը:

Այժմ ուզում եմ պատմել իմ 7-րդ դատվածության մասին: Հավատքի գալուց մոտ 3-4 ամիս էր անցել: Կարդում էի Առակաց 28:13 Խոսքը. *«Իր յանցանքները ծածկողը յաշոդութիւն չի գտներ, բայց զանոնք խոսարովանողն ու մեկդի ձգողը ողորմութիւն կը գտնէ»*: Կարծես այս Խոսքերը կպան սրտիս: Ես եղբայրներից ասացի, որ ունեմ գործած հանցանք, որի մասին ոստիկանությունում տեղյակ չեմ, և ուզում եմ այդ խոստովանել իրենց: Եղբայրները խորհուրդ չտվեցին, քանի որ Հիսուսը արդեն ինձ ներել ու մաքրել է բոլոր մեղքերից: Բայց ես մտադրու-

յունս չփոխեցի և խնդրեցի նրանց՝ ինձ տանել ոստիկանություն: Երբ ներս մտանք, ոստիկաններից մեկը ինձ ճանաչեց և հարցրեց, թե այս անգամ ինչ եմ արել: Ես ասացի, որ անցյալում ևս մեկ հանցանք եմ կատարել, որի մասին իրենք տեղյակ չեն, և պատմեցի, որ այսինչ օրը, այսինչ վայրում կատարված հանցանքի հեղինակը ես եմ: Նրանք ըսկըզբում ինձ չհավատացին, սակայն երբ պնդեցի իմ ասածը, անմիջապես ձերբակալեցին: Ինձ դատապարտեցին ազատագրկման ևս մեկ տարով: Սակայն Աստծո ողորմությամբ երեք ամիս հետո՝ Ամանորի գիշերը, ինձ ազատ արձակեցին: Այդ երեք ամիսների ընթացքում ես հասցրել էի շատերին վկայել Տիրոջ Մեծ Սիրո և Հավիտենական Կյանքի մասին: Այս անգամ ևս Աստված ցույց տվեց Իր մեծ գործությունն ու ողորմությունը: Եվ հրաշքով ինձ ազատ արձակեցին: Ես հիշեցի Առակաց 28:13 Խոսքը և փառք տվեցի Աստծուն, որ Նա, իրոք, ինձ ամոթով չթողեց: Այս անգամ՝ արդեն վերջին անգամ, ես ազատվեցի մարմնավոր ու հոգևոր բանտից: Եվ չեմ զլանում անդադար փառք տալ Հիսուս Քրիստոսին Իր ողորմած ու գորավոր գործերի համար: Ողջ փառքը Տիրոջն է: Ամեն:

Միսակ Խրիմյան
(ԱՄՆ, Հոլիվուդ)

Միսիոները ԱՖՐԻԿԱՅՈՒՄ

Աֆրիկայի գյուղական հիվանդանոցներից մեկում ծառայում էր մի բժիշկ, որը նաև տարածում էր Աստծո Խոսքը տեղի բնակչության շրջանում: Ժամանակ առ ժամանակ նա ստիպված էր լինում գնալ մոտակա քաղաքը՝ դեղորայք ձեռք բերելու: Ճանապարհին անցնում էր ջունգլիներով, և որովհետև գնալ-գալը տեղում էր երկու օր, նա ստիպված էր լինում գիշերել ջունգլիներում: Նրա հետ երբեք ոչ մի վատ բան չէր պատահում: Մի անգամ, երբ նա նորից քաղաք էր գնում, տեսնում է երկու կոպոլ մարդկանց: Նրանցից մեկը խիստ վնասված էր: Բժիշկը այդ վիրավորին օգնություն է ցույց տալիս, պատմում Հիսուսի մասին և հետո շարունակում իր ճանապարհը:

Մի որոշ ժամանակ հետո, երբ բժիշկը նորից քաղաք է գնում, նրան է մոտենում այդ վիրավորված անձը և ասում.

- Մենք գիտենք, որ դու քեզ հետ դեղորայք ու գումար ես ունենում: Այդ պատճառով այն օրը, երբ դու ինձ օգնեցիր, ընկերներով քեզ հետեւեցինք և որոշեցինք՝ երբ դու քնես, սպանենք քեզ և վերցնենք գումարն

ու դեղորայքը: Բայց երբ մոտեցանք քո վրանին, տեսանք՝ կանգնած են քսանվեց զինված պահապաններ: Մենք ընդամենը վեցն էինք, դրա համար էլ վախեցանք ու հեռացանք:

Լսելով այդ՝ միսիոները ծիծաղեց և ասաց.

- Դա հնարավոր չէ, քանի որ ես այնտեղ մենակ եմ եղել:

- Ո՛չ, պարո՛ն, դա այդպես է, որովհետև ոչ միայն ես եմ տեսել, այլև իմ ընկերները, և միասին հաշվեցինք՝ ուղիղ քսանվեցն էին, դրա համար էլ վախեցանք և քեզ ձեռք չտվեցինք:

Մի քանի ամիս անց միսիոները գնում է ԱՄՆ Միչիգանի նահանգ և այդ մասին պատմում եկեղեցում:

Լսողներից մեկը տեղից վեր է ցատկում և այնպիսի բան պատմում, որ բոլոր ներկաներն ապշում են.

- Մենք քեզ հետ էինք՝ Հոգով: Երբ դա կատարվել է, Աֆրիկայում գիշեր է եղել, իսկ այստեղ՝ ցերեկ: Ես եկա եկեղեցի, որպեսզի որոշ բաներ վերցնեմ: Երբ պայուսակները տեղավորում էի մեքենայի պահախցիկում, զգացի, որ Տերն ինձ դրդում է աղոթքի: Այդ աղոթքի պահանջն այնքան

գորեղ էր, որ ես զանգեցի մեր եկեղեցուց մի քանի անդամների և խընդրեցի հենց այդ պահին ինձ հետ միանալ աղոթքով:

Հետո այդ մարդը շրջվեց հավաքվածներին և ասաց.

- Խնդրում եմ՝ ոտքի կանգնեն նրանք, ովքեր այդ օրն աղոթել են ինձ հետ:

Մեկը մյուսի ետևից մարդիկ ոտքի կանգնեցին... մեկ, երկու, երեք... ուղիղ քսանվեց մարդ:

90-ամյա նորվեգուհու մարգարեությունը վերջին ժամանակների մասին

Այս մարգարեությունը 42 տարի առաջ՝ 1968 թվականին, ստացել է 90-ամյա նորվեգացի մի կին: Նա խոսել է այն դեպքերի մասին, որոնք պիտի կատարվեին Քրիստոսի գալստից առաջ: Կինը պատմել է իր տեսիլքը ավետարանիչ Էմանուիլ Մինոսին: Վերջինս տաքարյուն քրիստոնյա է եղել, ունեցել է բարի համբավ իրեն ճանաչող մարդկանց շրջանում: Մինոսը գրի է առել նրա մարգարեությունը, սակայն, այնուամենայնիվ, որոշ կասկածատուքյուն ունենալով կնոջ ասածների շուրջ, մի կողմ է դրել գրվածքը:

Միայն 40 տարի անց Մինոսը հասկանում է, որ տեսիլքը, որն այն ժամանակ ճշմարտանման անգամ չէր թվում, այժմ իրականություն է դառնում մեր հասարակությունում, և ինքը պարտավորված է զգում կիս-

վելու իր գրի առած տեսիլքով:

Ահա այն մարգարեությունը, որը, ինչպես ներկայացրել է Մինոսը, նորվեգուհին պատմել է արցունքն աչքերին:

«Ես տեսա ժամանակը Քրիստոսի գալստից և Երրորդ համաշխարհային պատերազմի ըսկրսվելուց առաջ: Ես տեսա կատարվող դեպքերը իմ աչքերով: Ես տեսա աշխարհը՝ որպես երկրագունդ և տեսա Եվրոպան՝ երկիրը երկրի երկից: Ես տեսա Սկանդինավիան: Ես տեսա Նորվեգիան: Ես տեսա որոշակի բաներ, որոնք կկատարվեն Տիսուսի վերադարձից առաջ, և աղետներ, որոնք կկատարվեն, և որոնց նմանը մենք երբևէ չենք տեսել:

Քրիստոսի գալստից և Երրորդ համաշխարհային պատերա-

րազմից առաջ կլինի լարվածության թոթափում, ինչպիսին երբեք նախկինում չի եղել: Խաղաղություն կլինի գերազույն տերությունների միջև՝ արևելքում և արևմուտքում, և դա կլինի երկարապրև խաղաղություն (հիշե՛ք, որ այս մարգարեությունը նրան հայտնվել է 1968 թվականին, երբ սառը պայերազմը նոր էր թափ հավաքում. Է. Մինոսի ծանոթագրությունը): Այս խաղաղության ժամանակահատվածում զինաթափում կլինի շար երկրներում, ինչպես նաև Նորվեգիայում, և երբ պատերազմ սկսվի, մենք պատրաստ չենք լինի: Երրորդ համաշխարհային պատերազմը կսկսվի, երբ ոչ ոք չի սպասի, և կսկսվի անսպասելի վայրից:

Գաղջ վիճակը կհամակի քրիստոնյաներին: Կհեռանան ճշմարիտ ու կենդանի քրիստոնեությունից: Քրիստոնյաները չեն ցանկանա լսել հանդիմանական քարոզներ: Նրանք չեն ցանկանա լսել մեղքի ու Շնորհի, Օրենքի ու Ավետարանի, ապաշխարության ու վերականգնման մասին: Կլինի փոխանակում. ճշմարիտ քրիստոնեությանը կփոխարինի բարգավաճման (երջանկության) քրիստոնեությունը:

Կարևոր կլինի հաջողություն, հեղինակություն, նյութական բա-

րիքներ ունենալը, կկարևորվեն այնպիսի բաներ, որոնց մասին Աստված չի խոստացել: Եկեղեցիները ու աղոթքատները կդատարկվեն: Քարոզների փոխարեն, որոնց սովոր ենք այսօր, որոնք հորդորում են մեր խաչը վերցնել ու հեռնել Տիտուսին, կլինեն քարոզներ զվարճությունների, արվեստի ու մշակույթի մասին: Դա առավել կուժգնանա Տիտուսի գալստից առաջ:

Կգա բարոյական դեգրադացում, որը հին Նորվեգիան դեռևս երբեք չի տեսել: Մարդիկ միասին կապրեն, ինչպես ամուսնացածներ՝ դեռևս չամուսնացած (ես չեմ կարծում, որ խոսքն այսպեղ համարեղ կեցության մասին է, որն արդեն գոյություն ուներ 1968 թվականին. Է. Մինոսի ծանոթագրությունը): Շատ պղծություններ կլինեն մինչև ամուսնությունը, անաստվածությունը կիտցի նաև ամուսնության մաքրությունը, և այդ ամենը կարդարացվի:

Դա անգամ կմտնի քրիստոնեական շրջանների մեջ, և մենք կընդունենք անգամ մեղքը, որ հակառակ է բնությանը: Տիտուսի վերադարձից առաջ կլինի այնպիսի հեռուստատեսություն, որը մենք չենք տեսել (հեռուստատեսությունը 1960-ականներին նոր էր հայտնվել Նորվեգիայում. Է. Մինո-

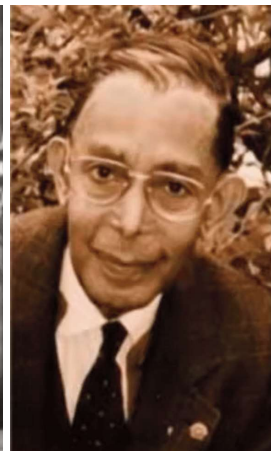
սի ծանոթագրությունը): Տեռուս-
տատեսությունը լցված կլինի
սարսափելի բռնություններով և
կոտորեցնի մարդկանց սպանել:
Դրանից ապահովված չեն լինի,
անգամ մարդիկ փողոցներում:
Մարդիկ կրկնօրինակելու են
այն, ինչ տեսնելու են:

Տեռուստատեսությունում չի
լինի միայն մեկ կայան, այլ բազ-
մաթիվ կայաններ (այն ժամա-
նակ նա դեռևս չգիտեր «ալիք» բա-
ռը, որ մենք օգտագործում ենք այ-
սօր, այդ պարճառով նա ալիքները
կայաններ է անվանում. Է. Մինոսի
ծանոթագրությունը): Տեռուստա-
տեսությունը կլինի, ինչպես ռա-
դիոն՝ բազմաթիվ կայաններով,
և լցված կլինի բռնություններով:
Մարդիկ օգտագործելու են այն
զվարճանալու համար:

Մենք կրեանենք սպանութ-

յունների ու կործանումների
սարսափելի տեսարաններ, և
դա կտարածվի հասարակութ-
յան մեջ: Էկրանին կհայրնվեն
նաև անբարո տեսարաններ,
խիստ բացահայտ տեսարան-
ներ, որոնք կան միայն ամուս-
նական կյանքում (այդ ժամանակ
ես հակառակվեցի՝ ասելով, որ պոռ-
նոգրաֆիան արգելված է մեզ մոտ.
Է. Մինոսի ծանոթագրությունը):
Դա կկատարվի, և դուք կրեանեք
դա: Այն, ինչ նախկինում է եղել,
կջախջախվեն, և շատ դեպքեր
կկատարվեն ձեր աչքերի առջև:

Աղքատ երկրներից մարդիկ
կողողվեն դեպի Եվրոպա (1968
թվականին արտագաղթ չկար. Է.
Մինոսի ծանոթագրությունը): Նը-
րանք նաև կզան Սկանդինավիա
և Նորվեգիա: Նրանք այնքան
շատ կլինեն, որ մարդիկ կարեն

Էմմանուիլ Մինոս

ու վար կվերաբերվեն նրանց: Նրանց սպառնալու են, ինչպես իրեաներին՝ Երկրորդ համաշխարհային պատերազմից առաջ: Այդպիսով մեղքը ամեն սահման կանցնի (այն ժամանակ ես չէի համաձայնում նրա հետ արագադրի վերաբերյալ: Ես չէի հասկանում այն ժամանակ. Է. Մինոսի ծանոթագրությունը):

Ես չեմ տեսնի այդ ամենը, բայց դուք կտեսնեք: Այն պատերազմը, որ ես եմ տեսել, կթվա մանկական մի խաղ այս գալիքի համեմատ, և այն կավարտվի արումային ռումբի պայթյունով: Օդը կլինի այնչափ վարակված, որ ոչ ոք չի կարողանա շնչել: Դա կծածկի մի քանի մայրցամաքներ՝ Ամերիկան, Ճապոնիան,

Ավստրալիան և հարուստ երկրները: Զուրը վարակված կլինի, հողը՝ փչացած: Արդյունքում կմնա միայն մնացորդ: Հարուստ երկրների մնացորդը կփորձի փախչել աղքատ երկրներ, բայց նրանց վար կվերաբերվեն՝ այնպես, ինչպես իրենց էին վերաբերվել նրանք:

Ես այնքան ուրախ եմ, որ չեմ տեսնի դա, բայց երբ ժամանակը մոտենա, դուք պետք է քաջակերվեք ու պարտնեք սա: Ես այս տեսիլքը ստացել եմ Աստծուց, և այսպեղ չկա ոչինչ, ինչը հակասում է Աստվածաշնչին: Նա, ում մեղքերը ներված են, ու ընդունել է Նյուսիսի որպես Փրկիչ և Տեր, կլինի անվտանգ»:

ԱՍՏՎԱԾ ՄԵՉ ԵՐԲԵՔ ՉԻ ԹՈՂՆԻ

Մի օր մեծ փորձություններ հայտնվեցին իմ կյանքում: Սատանան նկարեց իմ մտքում ամենամռայլ և ամենասարսափելի նրկարները: «Զո կյանքը լրիվ կործանված է, քո կյանքում այլևս ոչ մի լավ բան չի լինի, վերքերդ այնքան խորն են, որ բուժվելու և ապաքինվելու միջոց չկա»:

Այս բոլոր կործանարար մտքերն ինձ օրեցօր հետապնդում էին...

Բայց ես չհանձնվեցի: Ես իմ ողջ ուժով բռնեցի Աստծուն՝ Նրա Խոսքը: Ես պայքարեցի՝ ինչքան կարողացա, և Աստված ինձ հաղթանակ տվեց: Աստված հաղթանակ տվեց մտքերի, հանգամանքների նկատմամբ և օրհնեց ինձ ավելի, քան երբ-

ևէ: Աստված բոլոր չարիքները բարիի փոխեց: Այն ամենը, ինչ ուզում էր անել սատանան իմ կյանքում, խափանվեց. Աստված փոխեց և առատապես օրհնեց ինձ:

Սատանան կրկնում էր. «Քո կյանքն ամբողջությամբ կործանված է»:

Աստված ասում էր. «Ես կվերականգնեմ քո կյանքը»:

Սատանան վստահեցնում էր. «Քո կյանքում այլևս ոչ մի լավ բան չի լինելու»:

Աստված պատասխանում էր. «Քո նոր օրերն ավելի լավն են լինելու, քան նախորդները»:

Սատանան վախեցնում էր. «Քո վերքերն այնքան խորն են, որ երբեք չես բուժվի և երբեք չես վերականգնվի»:

Աստված հակադարձում էր. «Ես քեզ կբուժեմ այնպես, ասես երբեք հիվանդ չես եղել»:

Եթե ձեզ հետապնդում են բացասական և կործանարար մտքեր, մի՛ հավատացեք դրանց: Սկսե՛ք մտածել և բարձրաձայն ասել հակառակը:

Եթե կարծում եք, որ շուտով կըմեռնեք, ապա ձեր մտքում ասե՛ք.

- Ես չեմ մեռնի, այլ կապրեմ, որ Տիրոջ գործերը պատմեն:

Եթե կարծում եք, որ ձեր իրավիճակում ելք չկա, ապա դա սուտ է:

Աստված է Լույսն ու ճանա-

պարիք, Նա կառաջնորդի և կտանի ձեզ դեպի Իր հրաշալի հանգիստը:

Վստահի՛ր Նրա առաջնորդությանը, փնտրի՛ր Նրան ավելի, քան երբևէ: Ամենահիմար բանը, որ կարող եք անել, դա սատանային հավատալն է:

Մի՛ համակերպվեք սատանայի ստերի հետ, փնտրե՛ք Աստծո Կամքը ձեր կյանքի համար: Նրա Կամքը լավագույնն է ձեզ համար, վստահեցնում են ձեզ, որ այն ձեզ դուր կգա:

Այնպես որ, մի՛ թողեք ձեր հույսը, որը մեծ վարձատրություն ունի:

Աստված երբեք չի թողնի և չի լքի մեզ: Նա մեր Հայրն է: Նա սիրում է մեզ: Դժվարություններն ու փորձությունները մեր կյանքում անխուսափելի են: Փորձությունները գալիս են հենց այն ժամանակ, երբ մենք դրանց չենք սպասում: Շատերն այսօր ապրում են այնպես, կարծես երբեք չեն մեռնելու: Նրանք ապրում են այնպես, ինչպես ուզում են և չեն մտածում իրենց վերջին օրվա մասին: Բայց սա աշխարհն է:

Կան հավատացյալներ, որ իրենց տարօրինակ են պահում, բողոքում, խուճալի են մատնվում փորձությունների ժամանակ: Բայց Աստծո Խոսքն ասում է, որ փորձություններ լինելու են: Մենք պետք է հիշենք սա և արթուն մնանք:

ՍԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՑՈՂՆԵՐ

Աստված սիրում է ձեզ և ուզում է, որ դուք հավատար Իրեն ու փրկություն ունենաք: Այդ մասին կարդում ենք **Հովհաննու 3:16**-ում. «Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն փակեց, որ ով Նրան հավատա՝ չկորչի այլ հավիտենական կյանք ունենա»: Եթե դուք ուզում եք ավելին լսել ու իմանալ Աստծու և Նրա Խոսքի մասին, կարող եք դիմել հետևյալ հեռախոսահամարներով:

ԵՐԵՎԱՆ

Ավան	093 81-31-53	Մայիսայան Օմիկ
Զեյթուն	055 66-82-06, 099 66-82-06	Արցիմյան Լևոն
Էրեբունի	093 53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	094 84-35-04	Պետրոսյան Հայկ
Կոմիտաս	093 26-20-72	Ալավերդյան Սարգիս
ՀԱԹ (Բանգլադեշ)	055 72-28-12, 093 38-12-42	Հովհաննիսյան Գևորգ
Նորքի զանգված	099 87-38-88, 077 87-38-80	Ղազարյան Ահարոն
Նորքի զանգված	091 16-49-45	Անտոնյան Արթուր
Շենգավիթ, Չարբախ	077 55-57-55	Ամիրջանյան Արմեն
Աջափնյակ	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ	093 53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ

ՇՐՋԱՆՆԵՐ

Արժյան	094 91-43-24	Քեչիշյան Ջանիկ
Ալավերդի	094 30-80-40	Դավիթյան Վալերի
Աշտարակ	098 01-72-60	Սկրտչյան Անդրանիկ
Այարաբ	093 77-06-70, 071 77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094 20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արբիկ	077 70-28-38	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077 84-45-05	Ալվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093 72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093 83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	077 28-75-91	Սամվելյան Պերճ
Արցախ	094 00-94-08	Մարդյան Միք
Գավառ	093 68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077 40-26-24	Մարտիրոսյան Արգովման
Զորավան, Եղվարդ	098 85-05-02, 091 24-53-60	Սկրտչյան Մասիս
Զանգեզուր	094 00-94-08	Մարդյան Միք
Էջմիածին	093 18-75-30	Մուկաչ Էդիկ
Իջևան	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Հրազդան	094 22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Դամբարակ (Կարմիր)	093 18-77-33	Սահակյան Սասուն
Մասիս	091 71-62-64, 093 71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093 86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094 92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099 30-79-69	Դարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093 28-64-13	Հայրսպետյան Գևորգ
Սպիտակ	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Սևան	093 48-76-43	Նադարյան Արթուր
Վանաձոր	094 92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093 75-09-65	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094 91-44-80	Նշանյան Տոնիկ
Վեդի	094 03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093 09-84-33	Սուքիասյան Նորիկ
Տավուշ	093 43-72-33	Օհանյան Արթուր

